

NOTAT

December 2009

Sagsnr. 2009-0012303

Notat om EU-Domstolens dom i sag C-277/08 og de forenede sager C350/06 og C-520/06

1. Indledning

EU-Domstolen afsagde den 10. september 2009 dom i en spansk sag C-277/08 (Pereda) om ret til ferie i forbindelse med sygdom.

Beskæftigelsesministeren orienterede om dommen i forbindelse med møde i Folketingets Europaudvalg d. 2. oktober 2009.

Endvidere afsagde EU-Domstolen den 20. januar 2009 dom i de forenede sager C-350/06 (en tysk sag Schultz-Hoff m.fl) og C-520/06 (en engelsk sag) om ret til ferie i forbindelse med sygdom.

De nævnte domme omhandler rækkevidden af arbejdstidsdirektivets art. 7 om retten til 4 ugers årlig betalt ferie i den situation, hvor en lønmodtager bliver syg i forbindelse med planlagt ferie, og hvor lønmodtageren dermed ikke kan holde ferien.

Selvom dommene konkret vedrører feriereglerne i 3 andre medlemslande, giver domme-
ne anledning til nærmere at analysere, om dommene kan få konsekvenser for de danske ferieregler.

2. Arbejdstidsdirektivet

Det fremgår af artikel 7 i Rådets direktiv (2003/88/EF) af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (arbejdstidsdirektivet), at en lønmodtager har ret til mindst 4 ugers årlig betalt ferie, og at retten til ferie kun kan erstattes med en finansiel godtgørelse, når arbejdsforholdet ophører.

Art. 7 har følgende ordlyd:

*1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstage-
re får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed, i overensstemmelse med de kriteri-
er for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis.*

*2. Den minimale årlige betalte ferieperiode kan ikke erstattes med en finansiel godtgørelse,
medmindre arbejdsforholdet ophører.*

3. Kort om den danske retstilstand vedr. ferie og sygdom

Hvis en lønmodtager er syg, når ferien begynder, har lønmodtageren ikke pligt til at be-
gynde ferien. Lønmodtageren kan vælge enten ikke at holde ferien på grund af sygdom-
men, eller at holde ferien trods sygdommen. Hvis lønmodtageren vælger ikke at holde fe-
rien på grund af sygdommen, har lønmodtageren ret til erstatningsferie.

Når lønmodtagerens ferie er påbegyndt, bærer lønmodtageren risikoen for at blive syg under ferien. Det vil sige, at en lønmodtager, som bliver syg i løbet af sin ferie, anses for at holde ferie uanset sygdommen, og lønmodtageren har ikke ret til at afbryde ferien og få erstatningsferie for de feriedage, som lønmodtageren mister under sygdommen. Undtaget herfra er dog graviditetsbetinget sygdom og lønmodtagere, som går på barsel under ferie, hvor der i begge tilfælde efter ferieloven gives erstatningsferie for mistede feriedage.

4. Nærmere om C-277/08 af 10. september 2009 (Pereda)

Sagen handlede om en chauffør, der blev syg før sin planlagte ferie. I de centrale præmisser 21- 22 udtaler Domstolen følgende:

21. Det er i øvrigt ubestridt, at formålet med retten til en årlig betalt ferie er at give arbejdstageren mulighed for at hvile ud og have en periode til rådighed, hvorunder han kan slappe af og nyde sin fritid. Dette formål er forskelligt fra formålet med retten til sygeorlov, som er begrundet i, at arbejdstageren skal have mulighed for at komme sig over en sygdom (jf. dommen i sagen Schultz-Hoff m.fl., præmis 25).

22. Det følger af det ovenfor anførte, herunder navnlig af det nævnte formål med retten til årlig betalt ferie, at en arbejdstager, der har sygeorlov under sin forud fastlagte årlige ferie, efter anmodning har ret til at afholde ferie på et tidspunkt, der ikke falder sammen med sygeorloven, således at han reelt kan nyde godt af sin årlige ferie.

Domstolen konkluderer:

Artikel 7, stk. 1 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser eller kollektive overenskomster, hvorefter en arbejdstager, der er sygemeldt under sin årlige ferie som fastsat i ferieplanen for den virksomhed, hvor han arbejder, ikke har ret til efter raskmelding at afholde sin årlige ferie på et andet tidspunkt end oprindeligt fastsat.

Det bemærkes, at det ikke umiddelbart fremgår af dommen, om Domstolen sondrer mellem om sygdommen opstår før eller under ferien med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en lønmodtager har krav på erstatningsferie for ferie, som ikke har kunnet holdes på grund af sygdom.

Dommen er relativt summarisk og bør derfor ses i sammenhæng med dommene afsagt den 20. januar 2009 i de forenede sager C-350/06 og C-520/06 om ret til ferie i forbindelse med sygdom.

5. Nærmere om dommen af 20. januar 2009 i de forenede sager C-350/06 og C-520/06, Schultz-Hoff m.fl.

Sagerne handlede begge om lønmodtagere, der ikke kunne holde deres ferie i løbet af ferieåret på grund af langvarig sygdom, og hvor sygdommen var opstået før feriens begyndelse.

Domstolen konkluderer bl.a. følgende:

Artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt ferie bortfalder ved udløbet af referenceperioden og/eller en overførselsperiode, der er fastsat ved national ret, selv når arbejdstageren har haft sygeorlov i hele eller en del af referenceperioden og været uarbejdsdygtig indtil arbejdsforholdets ophør og derfor ikke har kunnet gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie.

Artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsforskrifter eller praksis, hvorefter der ikke ved arbejdsforholdets ophør udbetales nogen finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, som ikke er holdt, til en arbejdstager, som har haft sygeorlov inden for hele eller en del af referenceperioden og/eller overførselsperioden, og som derfor ikke har kunnet gøre brug af sin ret til årlig betalt ferie. Også beregningen af denne finansielle godtgørelse skal foretages på grundlag af arbejdstagerens normale løn, som han fortsat skal have udbetalt under den hvileperiode, som svarer til den årlige betalte ferie.

6. Sammenfatning

Uanset at Domstolen i de nævnte sager ikke konkret tager stilling til den situation, hvor lønmodtageren først bliver syg efter at ferien er påbegyndt, er der på baggrund af Domstolens generelle præmisser og konklusioner om anvendelse af art. 7 i arbejdstidsdirektivet, behov for nærmere at analysere dommene og overveje, hvilke konsekvenser dommene vil kunne få i forhold til de danske regler om afholdelse af ferie i forbindelse med sygdom.

Regeringen har derfor besluttet, at der i regi af Implementeringsudvalget, hvor også arbejdsmarkedets parter deltager, skal foretages en nærmere vurdering af dommenes juridiske, økonomiske og arbejdsmarkedsmæssige implikationer i forhold til de danske ferieregler.

Udvalget skal i den forbindelse blandt andet undersøge praksis i andre lande, herunder hvordan man i andre lande fortolker de nævnte domme. Udvalget skal komme med forslag til initiativer, som bedst muligt kan inddæmme de mulige økonomiske konsekvenser af en eventuel lovændring.